

Nr 26.

Ankom till riksdagens kansli den 12 april 1923 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift.

I en den 16 mars 1923 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 172, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

Förslag till **Förordning**

angående rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift.

Härigenom förordnas som följer:

Varor, som från visst land införas, må kunna efter Konungens förordnande beläggas med tilläggstull, utöver den enligt tulltaxan utgående tullavgift, till högst tre gånger samma belopp som denna senare eller, där varan enligt taxan är tullfri, påföras tull till högst det belopp, vartill varans värde uppgår.

Särskild tullavgift, enligt vad nu är sagt, må åsättas allenast å tid, då riksdagen icke är samlad. Beslutet därom skall underställas näst sammanträdande riksdag inom tio dagar efter riksdagens öppnande och gäller, där riksdagen icke godkänner detsamma oförändrat, högst tio dagar efter det riksdagen fattat sitt beslut i frågan.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling, och gäller till utgången av år 1924.

Genom denna förordning upphäves förordningen den 7 april 1922 (nr 151) angående fortsatt tillämpning av förordningen den 22 april 1921 (nr 179) om rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift.

Utskottet. 1919, 1921 och 1922 års riksdagar hava, med hänsyn till stundande förhandlingar rörande nya handelstraktater, för viss begränsad tid meddelat Konungen bemyndigande att i visst fall åsätta särskild tullavgift. Det senast meddelade bemyndigandet äger giltighet intill utgången av år 1923. De tilläggstullar, som Kungl. Maj:t sålunda bemyndigats åsätta, hava begränsats beträffande varor, för vilka enligt tulltaxan tullavgift utgår, till högst samma belopp som denna avgift och för tullfria varor till högst det belopp, vartill varans värde uppgår.

Propositionen. Det föreliggande förslaget avser en förlängning till utgången av år 1924 av Kungl. Maj:ts befogenhet att åsätta särskilda tullavgifter och innefattar tillika en höjning av nyssberörda gräns för tullpliktiga varor till högst tre gånger tullavgiftens belopp. Avsikten är, att den nya författningen skall, med ändring av nu gällande bestämmelser, träda i kraft snarast möjligt.

På sätt framgår av ovannämnda, vid propositionen fogade protokollsutdrag är förslaget om höjning av maximigränsen för tilläggstullar beträffande tullpliktiga varor föranlett av en hemställan av tull- och traktatkommitténs traktatavdelning. I anslutning till vad avdelningen i ämnet anfört har chefen för handelsdepartementet förklarat sig anse, att de tullhöjningar eller andra åtgärder för skärpning av traktatförhandlingsrustningen, som under den senaste tiden genomförts i åtskilliga främmande länder, gjorde en dylik höjning av maximigränsen erforderlig.

Utskottets yttrande. Utskottet, som delar den av departementschefen sålunda uttalade uppfattningen, får, under återopande även i övrigt av vad statsrådsprotokollet i ärendet innehåller, hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 172, antaga ovan införda

förslag till förordning angående rätt för Konungen
att i visst fall åsätta särskild tullavgift.

Stockholm den 12 april 1923.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar *Röing*, friherre *Fleming*, *Gustaf Nilsson*, *Antonsson*, *Rosén*,
Wigforss, *Rune*, *Wohlin*, *Jönsson* i Boa, *Johansson* i Kullersta, *Lithander*, *Olsson* i Ramsta*,
*Heyman**, *Johan Bergman*, *Uddenberg* i Karlskoga*, *Bengtsson* i Kullen*, *Lövgren* i
Nyborg, *Björklund* och *Olsson* i Golvvasta.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.
